

ходъ, който впрочемъ не може да се вземе за проходъ въ смисълъ какъвто е Сливенския и Марашкия, не изтича рѣка за юго-източна България, каквато се визира за Савуленъ, а при това, отъ болшинството днесъ учени се смѣта за установено, какво тоя проходъ прѣзъ слѣдния на Савуленъ вѣкъ се наричалъ Берегава. Въпросътъ може да се отнесе само за Айтоскитѣ тѣснини, но голѣмитѣ тукъ върхове отниматъ значителна часть отъ „прѣлестъта“ на Савуленъ, а при това, необяснимо е, защо слѣдъ това тѣ ще станатъ извѣстни съ името Аетосъ (орелъ), отдѣто и Айтосъ.

Още при загатването за римския произходъ на Сливенскитѣ развалини Хисарлъкъ се посочи и на възможността да сж съществували подъ тѣхъ въ римско врѣме жилища на войници отъ крѣпостъта или на такива, които, слѣдъ като сж изкарвали службата си, оставали сж тамъ като задомени и занаятчии. Тия жилища се наричали *canalae* — начало на по-нататѣшно заселище. Че изразътъ *canalae* дѣйствиелно се употрѣблялъ за мѣста съ подобно начало, се види отъ факта, че цѣла областъ между Далмация и Хърватско се е наричала *Canalica*. (Коренътъ на тия названия е отъ *canalis* = каналъ; санскритски *chan*, грѣцки *χαίνα*; фр. *canale*, англ. *canal*, исп. *canôn*, и т. н.; за областитѣ *Terbunica* и *Canalica* cp. *Stritterius*, II, 408—409: *regio, que canale nuncupatur. Canale vero viam plaustris Sclavorum idiomate significat: nam propter loci planitiem servitutes omnes plaustris praestant. Habet antem tam Terbunia, quam Canale, «oppida», quae habitatur, haec: Terbuniam, Hormum, Rhisena, Lucabete, et Letlebe; cp. Bandurius (Animad. p. 110): Canale, inquit, seu Canalis sub dominio Reip. Ragusine...*, и че на сръбски значело *viam plaustris*. (Cp. пакъ *Stritterius*, II, 416). Конст. Порф. нарича една часть отъ сръбския народъ *Καναλίται* (*de adm. imp.* с. 30—31). До колко името на днешното село Каналии въ Разградска околия, Карагѣзка община, има нѣщо общо съ римското *canalae* или нашето Каналинъ — не зная. Село Каналии или Меджитъ-Сюнелеръ въ Казанлъшко ще е вече съвсѣмъ друго.